

ספר יחזקאל פרק מד, טו - לא

בפרשת השבוע נאמרו עיקרי המצוות שנצטוו בהם הכהנים, ומפטירים בפרשה זו, בה נאמרו גם ההלכות המיוחדות לכהנים לעתיד לבא:

פרק מד (טו) בפסוקים הקודמים נאמר כי אותם לויים וכהנים שעבדו עבודה זרה ייענשו ולא יזכו לשרת בבית המקדש לעתיד לבא, אלא יעשו עבודות פחותות של שירות וכדומה. ועתה מבאר מי הם שיזכו לעבוד במקדש, וְהִפְהִנִים הַלְוִיִּם [-משבט לוי] בְּנֵי צְדוֹק שהיה הכהן הגדול הראשון בבית המקדש הראשון, אֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמֶרֶת מִקְדָּשִׁי, ולא עבדו עבודה זרה בְּתַעֲוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעַלְי, הִמָּה יִקְרְבוּ אֵלַי לְשִׁרְתָנִי בכל ענייני הכהונה הנכבדים, וְעָמְדוּ לִפְנֵי, לְהַקְרִיב לִי חֶלֶב וְדָם נְאֻם ה' אֱלֹהִים. (טז) הִמָּה יָבֹאוּ אֶל מִקְדָּשִׁי, וְהִמָּה יִקְרְבוּ אֶל שְׁלַחְנֵי לְשִׁרְתָנִי, לאכול את בשר הקרבנות, כי מי שאינו עובד עבודה אינו אוכל בקדשים [חוץ מכהן בעל מום], וְשָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמֶרֶתִי, ולא רק את משמרת הבית, ככהנים שחטאו, שיעסקו רק בעבודות שמירת הבית, אלא כהנים אלו ישמרו את משמרת ה'. (יז) וְהָיָה בְּבֹאֵם אֶל שַׁעְרֵי הַחֲצַר הַפְּנִימִית, בְּגָדֵי פְּשָׁתִים יִלְבָּשׁוּ - יהיו כל בגדי הכהונה שלהם עשויים מפשתן לבד, וְלֹא יַעֲלֶה עֲלֵיהֶם צֶמֶר כֻּלָּם, בְּשָׂרְתָם בְּשַׁעְרֵי הַחֲצַר הַפְּנִימִית וּבִיתָהּ. (יח) פְּאִרֵי [-מגבעות] פְּשָׁתִים יִהְיוּ עַל רִאשָׁם, וּמִכְנָסֵי פְּשָׁתִים יִהְיוּ עַל מַתְנֵיהֶם, ואף האבנט יהיה עשוי מפשתן לבד, לֹא יִחְגְּרוּ בַיָּזַע - לא יהיה מעורב באבנט צמר המחמם את הגוף וגורם להזיע, אלא יהיה האבנט של פשתן לבד, בשונה מאבנט של כהן הדיוט, העשוי מצמר ופשתן, יהיה האבנט שלהם דומה לאבנט של הכהן הגדול ביום הכפורים, כי יתעלו כהנים אלו במדרגתם, ובמקצת הדברים יהיו כמו כהן גדול. (יט) וּבִצְאָתָם אֶל הַחֲצַר הַחִיצוֹנָה, והיינו אל הלשכות שהיו שם, שהם קדושים עדיין בקדושת העזרה, ומשם יצאו אֶל הַחֲצַר הַחִיצוֹנָה אֶל הָעַם, והיינו החצר החיצונה במקום שכבר אינה קדושה בקדושת העזרה, ומיוחדת אל העם, יִפְשְׁטוּ אֶת בְּגָדֵיהֶם אֲשֶׁר הִמָּה מִשְׂרָתָם בָּם, בדומה לכהן גדול לאחר עבודת יום הכפורים, שפושט את בגדיו ומניחם שם, וְהִנִּיחוּ אוֹתָם בַּלְשָׁכַת הַקֹּדֶשׁ, וְלָבְשׁוּ בְּגָדִים אַחֲרֵים, וְלֹא יִקְדָּשׁוּ אֶת הָעַם בְּבִגְדֵיהֶם - כי תתרבה קדושתם כל כך עד שלא יוכלו להתקרב אל העם עם בגדים קדושים אלו. (כ) וְרִאשָׁם לֹא יִגְלָחוּ בגילוח המורגל, וּפָרַע לֹא יִשְׁלַחוּ - אף על פי שאסור להם לגדל שערם, אלא תהיה תספורתם דומה לתספורתו של הכהן הגדול, פְּסוּם יִכְסְמוּ אֶת רִאשֵׁיהֶם, והיינו שסדורות השערות, ראש שיערה זו בצד עיקרה של השיערה האחרת, וכמו כוסמת, המסודרת בשיבולת, ראשה של זו בצד עיקרה של זו. (כא) וַיִּין לֹא יִשְׁתּוּ, ואזהרה זו אינה מיוחדת לכהנים אלו, אלא לְכָל כֹּהֵן, אף מי שאינו ראוי לעבודה, בְּבֹאֵם אֶל הַחֲצַר הַפְּנִימִית. (כב) ובדבר נוסף יתעלו הכהנים בני צדוק, להיות דומים לכהן גדול, וְאֶלְמָנָה וְגֵרוּשָׁה לֹא יִקְחוּ לָהֶם לְנָשִׁים, כִּי אִם בְּתוּלוֹת מְזֻרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל, אמנם לא יהיו דומים

לתרומות והקדשות: 0765-404-360

לגמרי לכהן גדול, האסור לגמרי באלמנה, אלא וְהָאֱלֵמָנָה אֲשֶׁר תִּהְיֶה אֱלֵמָנָה מִפְּהוּ, והיינו שהיא גם בת כהן וגם היתה נשואה לכהן והתאלמנה, אותה יִקְחוּ. (כג) וְאֵת עַמֵּי יוֹרוּ - כהנים אלו יהיו גם מורי הוראה לישראל, בֵּין קֹדֶשׁ לְחַל - ההוראות בדיני הקדשים והקרבנות יהיו מסורים בידם. וּבֵין טָמֵא לְטָהוֹר יוֹדְעִים - וגם בדיני טומאה וטהרה, הגם שהלכות אלו יידעו גם ישראל, והם רק יודיעו להם אם אירע שנגעה טומאה בדבר. (כד) וכהנים אלו גם יישבו בסנהדרין, וְעַל רִיב בְּדִינֵי מִמוֹנוֹת או בדיני נפשות הֵמָּה יַעֲמְדוּ לְמִשְׁפָּט, בְּמִשְׁפָּטֵי יִשְׁפֹּטֵהוּ, על פי דין התורה. וְאֵת תּוֹרֹתַי וְאֵת חֻקֹּתַי, שהם ההלכות הנוגעות למצוות התלויות בארץ, ודיני אישות, בְּכָל מוֹעֲדֵי - ההלכות הנוגעות למועדים וחגים, הֵמָּה יִשְׁמְרוּ לְהוֹרוֹת בְּהֵם אֵת הָעַם, וְאֵת שַׁבְּתוֹתַי יִקְדְּשׁוּ, כי על אף שהותר לכהנים לעבוד בבית המקדש בשבת, עליהם לקדש ולשמור את השבת בשאר הדבים. (כה) וְאֵל מַת אָדָם לֹא יָבֹא לְטָמְאָהּ, פִּי אִם לְאָב, וְלֵאִם, וְלִבָּן, וְלִבַּת, לְאָח וְלְאָחוֹת אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה לְאִישׁ, יִטְמְאוּ, כי על אף שיתעלו במדרגתם במקצת הדברים להיות ככהן גדול, זה רק להחמיר עליהם, ולא להקל ולבטל מעליהם מצוות, וכיון שיש מצוה על כהן הדיוט להטמא לקרוביו, לא תתבטל מהם מצוה זו. (כו) אִמְנָם יַעֲשׂוּ לָהֶם גֹּדֵר נוֹסֵף לְהִתְרַחֵק מֵהַטּוֹמָאָה, וְאַחֲרַי טְהַרְתּוּ מִטּוֹמַאת מַת, לא יחזור לעבוד במקדש מיד, אלא שְׁבַעַת יָמִים נוֹסְפִים יִסְפְּרוּ לוֹ. (כז) וּבָיִום בָּאוּ שֶׁל הַכֹּהֵן אֶל הַקֹּדֶשׁ בַּפֶּעַם הראשונה בחייו אֶל הַחֲצֵר הַפְּנִימִית לְשֵׁרֵת בְּקֹדֶשׁ, יִקְרִיב חֲטָאתוֹ, וזו היא 'מנחת חינוך' שמביא כל כהן בפעם הראשונה שהוא מתחנך לעבוד עבודה בבית המקדש, נֶאֱמַר ה' אֱלֹהִים [וגם הכהנים שכבר עבדו בבתי המקדש הקודמים, וכמו יחזקאל הנביא בעצמו, ויקומו בתחיית המתים, יצטרכו גם הם להביא 'מנחת חינוך' בפעם הראשונה שיבואו לעבוד בבית המקדש השלישי. (כח) וְהִיְתָה לָהֶם לְנַחֲלָה - הקרבנות המוזכרים בהמשך יהיו נחלתם של הכהנים, אֲנִי נַחֲלָתָם. וְאַחֲזָה לֹא תִתְּנוּ לָהֶם בְּיִשְׂרָאֵל, בשונה מהלויים שעתידיים לקבל חלק בארץ לעתיד לבא, הכהנים לא יקבלו, כִּי אֲנִי אֲחֻזָּתָם. (כט) הַמִּנְחָה וְהַחֲטָאת וְהָאֲשֵׁם יִהְיוּ נַחֲלָתָם, כִּי הֵמָּה יֹאכְלוּם. וְכָל חֵרֶם בְּיִשְׂרָאֵל, שיחרימו אדם מקרקעותיו, לָהֶם יִהְיֶה, וזו תהיה אחוזתם. (ל) וְרֵאשִׁית כָּל בְּפֹרֵי כָל, והיינו ראשית הגז, ותרומה ומעשרות וביכורים ושאר מתנות כהונה, וְכָל תְּרוּמַת כָּל, מִכָּל תְּרוּמוֹתֵיכֶם, לַכֹּהֲנִים יִהְיֶה. וְרֵאשִׁית עֲרֹסוֹתֵיכֶם, שזו ה'חלה' שמפרישים מהעיסה, תִּתְּנוּ לַפְּהוּ, ועל ידי זה יתברך הנותן, לְהַגִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתְךָ. (לא) כָּל נְבִלָה וְטִרְפָּה, מִן הָעוֹף וּמִן הַבְּהֵמָה, לֹא יֹאכְלוּ הַכֹּהֲנִים, כי אף על פי שהותר להם לאכול את עופות הקרבנות, הגם שאינם נשחטים בדרך הרגילה, אלא במליקה מן העורף, זהו רק בקרבנות, אך בעופות חולין נחשבת המליקה כנבילה, ולכן מוזהרים הכהנים בפירוש שלא לאכול 'נבילה', והיינו עוף חולין שנמלק. וכן דבר שנראה כטריפה, והיינו בהמה המסוכנת למות, אף שאינה טריפה ממש, יזהרו הכהנים ויקפידו שלא לאכול ממנה, מחמת מעלתם:

לתרומות והקדשות: 0765-404-360

02-5005321